

1 Tim 4:16 Ziet toe op uzelf en op de leer ...

2.5 De brief aan de Kolossenzen.

In deze brief zien we een aantal herhalingen van verzen die ook in de brief aan de Efeziërs genoemd worden. We zullen er een aantal benadrukken.

Paulus schrijft deze brief aan de heilige en gelovige broeders in Christus te Kolosse, zie vers 1. Dit zijn de mensen die zowel uit de Joden als uit de heidenen tot geloof zijn gekomen in Yeshua. In hoofdstuk 1:20 wordt wederom vermeld dat *Hij (Yeshua) vrede gemaakt heeft door het bloed zijns kruises en alle dingen weer met Zich verzoend heeft*. Datzelfde hebben we ook gelezen in Ef 2:13-16. In Kol 1:21 wordt opnieuw gewezen op de situatie van de heiden voordat hij tot geloof kwam: *Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans weder verzoend*. Paulus is speciaal aangewezen om onder de gelovigen, *het woord van God tot zijn volle recht te doen komen*, vers 25. Het is een geheimenis dat hij verkondigt, vooral met betrekking tot de heidenen die tot geloof komen, vers 26. Het gaat om Yeshua die onder ons gekomen is, Yeshua uit de stam Juda. Hoe in de praktijk dat woord tot zijn volle recht kan komen lezen we in hoofdstuk 2:6-7 *Nu gij Christus Yeshua, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, **geworteld** en dan **opgebouwd** wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging*. Aan deze woorden gaan wij vaak veel te snel voorbij. *Zoals ons geleerd is* zegt dit vers, zie nogmaals Heb 2:3. *hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door de Here, en door hen, die het gehoord hebben **op betrouwbare wijze ons is overgeleverd***. Alle toevoegingen en weglatingen die door mensen in de loop der tijd hebben plaats gevonden, zijn er de oorzaak van, dat we verزند zijn in allerlei van elkaar verschillende geloofsgemeenschappen. We hebben geen ernst gemaakt met dat wat in eerste instantie overgeleverd is. Opnieuw verwijst Paulus naar de gelovigen uit de heidenen, hoofdstuk 2:13 *Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold*. We hebben dit ook gelezen in Ef 2:11-12.

In de brief aan de Thessalonicenzen staat het nog duidelijker 1 Thess 2:14 *Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van de gemeenten Gods in Christus, die in Judea zijn*. Dit is een zeer belangrijk vers. Zij volgden Christus op dezelfde manier na, als de gelovigen in Judea. Deze Judea-gemeente die onderhield de sabbat en de feesttijden des Heren, zouden wij dat dan ook niet moeten doen? In 2 Thess 2:15 lezen we opnieuw: *Zo dan, broeders, **staat vast en houdt u aan de overleveringen, die u door ons, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, geleerd zijn***. Waarom zijn wij daar in de loop der tijden van afgedwaald? Op gezag van wie?

Kol 3:15 *En de vrede van Christus, tot welke gij immers in **één lichaam** geroepen zijt, regere in uw harten: en wees dankbaar*. Wederom de vermelding dat we in één lichaam geroepen zijn, zoals ook in Ef 2:15-16 gezegd wordt. De hele brief door worden we herinnerd aan de situatie waarin wij terechtgekomen zijn, nadat we tot geloof gekomen zijn. Maar van dat ene lichaam dat Christus voor ons bewerkt heeft, zien we weinig terug in de praktijk.

De bevestiging dat wij, gelovigen uit de heidenen, huisgenoten Gods geworden zijn, vinden we ook in deze brief terug. Kol 3:10-11 *wij hebben de nieuwe mens aangedaan, die vernieuwd wordt tot de volle kennis naar het beeld van de Schepper, waarbij geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is Christus*. Als Christus in allen is en voor ons ook alles is, hoe kan er dan zo'n verdeeldheid zijn? *Is Christus gedeeld*, 1 Kor 1:13? Of hebben wijzelf die

verdeeldheid aangebracht? Zijn wij van Christus of zijn wij van iets of iemand anders? Die vraag moet u zelf beantwoorden. Hoe één bent u met de Jood die tot geloof gekomen is in Yeshua, en hoe één bent u met al die gelovigen uit de heidenen?

Zowel in Ef 5:15-21 als in Kol 4:5-6 is sprake van een levenswijze die getuigt van wijsheid, waarbij wij worden aangeraden om onze tijd nuttig te besteden. Dan kan door vooral met elkaar over Gods woord te spreken zegt het vers, maar daar komt in de praktijk vrij weinig van terecht. Meestal is het spreken éénrichtingsverkeer. De geestelijk leider spreekt en de gelovigen luisteren en dienen te gehoorzamen. Maar ieder van de gelovigen heeft van God talenten en gaven gekregen om de gemeente (het lichaam) op te bouwen, naar de kracht die hem of haar gegeven is. Wat komt daar daadwerkelijk van terecht? Waar wordt daar gelegenheid voor gegeven? Kol 3:16 *Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten.* Dat is de wijze hoe wij met elkaar om zouden dienen te gaan. Kol 4:6 *Uw spreken zij te allen tijde aangenaam, niet zouteloos: gij moet weten, hoe gij aan ieder het juiste antwoord moet geven.* Weten wij dat? Hebben we daar een gewoonte van gemaakt, zijn we vervuld met de rechte kennis van Gods Geest?

Elkander erop wijzen dat we één dienen te zijn of één dienen te worden, zo heeft God het aan ons bekend laten maken in zijn woord. Waarom dan toch die versplintering?

De brief aan de Galaten.

De brief aan de Galaten handelt hoofdzakelijk over de besnijdenis. De Joodse gelovigen meenden dat de heidenen die tot geloof kwamen zich moesten laten besnijden. Een logische gedachtegang, gezien vanuit de regels die van toepassing waren bij de uittocht uit Egypte. Maar deze studie toont aan dat dit, voor de vreemdelingen nu niet meer van toepassing is. Gal 1:20 *Wat ik u schrijf is de zuivere waarheid, God is mijn getuige.* Geloven in Gods woord is dus geloven wat Paulus hier gaat schrijven. Paulus toont aan dat we gerechtvaardigd worden door geloof in Yeshua en niet door ons aan de wet te houden, Gal 2:15-16. Opnieuw wordt ons Abraham als voorbeeld getoond. Gal 3:6-7 *Op dezelfde wijze heeft ook Abraham God geloofd en het is hem tot gerechtigheid gerekend. Gij bemerkt dus, dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn.* Hier wordt nogmaals benadrukt dat geloof in Yeshua resulteert in nageslacht van Abraham zijn. Het staat er echt, doordat wij geloven, zijn wij (geestelijke) kinderen van Abraham. Waar geloven we dan in? We geloven in het (w)Woord van God. We geloven in Yeshua, in zijn offer, in zijn opstanding en in zijn terugkomst.

Toen wij ons lieten dopen, nadat we tot erkenning van de waarheid waren gekomen, hebben we de heilige Geest ontvangen en Die maakt ons, onze positie duidelijk. Je zou kunnen zeggen dat de besnijdenis van het hart door Gods Geest, in de plaats gekomen is van de uiterlijke besnijdenis. Het zegel van God, zijn Geest, is ons gegeven toen wij bewust gekozen hebben voor God en dat door de doop hebben bevestigd. De besnijdenis van hart werd trouwens al aangekondigd in Deut 30:6 *Dan zal Yahweh, uw God, uw hart en dat van uw nakroost besnijden, om Yahweh, uw God, met heel uw hart en heel uw ziel te beminnen, opdat gij weer opleeft.* Twee belangrijke punten staan er in dit vers. Op de eerste plaats kunnen we God gaan liefhebben als ons hart besneden is en dat is het werk van Gods Geest. Als je God lief hebt, dan bewaar je zijn geboden, Joh 14:15,21 en 23. Op de tweede plaats leidt dit tot het ware christenleven. Het geeft vreugde, vrede en rust en groei voor een mens. Als wij nu lezen dat wij ook kinderen, nakroost van Abraham zijn, verwijst dit dus ook naar ons. Gal 3:14 bevestigd dit nogmaals; *Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Yeshua Christus, opdat wij de belofte des Geestes zouden ontvangen door het geloof.* We zien telkens dat het geloof een cruciale rol speelt met betrekking tot onze relatie met Yeshua. Door het

geloof hebben we ook de Heilige Geest ontvangen. We zijn niet alleen zaad van Abraham geworden, maar ook de zegen van Abraham is tot ons gekomen vanwege ons geloof in Yeshua. Wij delen in alles met Abraham en zijn nakomelingen. Toch zijn er heden velen die hier niets van willen weten. Gal 3:16 *Nu werden aan Abraham de beloften gegeven en aan zijn zaad. Hij zegt niet: aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud; en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus.* Dit heeft ver strekkende gevolgen.

Heb 2:16 *Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet, maar Hij ontfermt zich over het nageslacht van Abraham.* Prachtig toch als je dit beseft, om stil van te worden, want daar horen wij nu dus ook bij.

Wat zijn die ver strekkende gevolgen? Als wij geloven dat we nageslacht van Abraham zijn, want het staat er, en Paulus liegt niet maar spreekt de waarheid, laten we dan getuigenis geven van ons geloof. Gal 3:26-27 *Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof in Christus Yeshua. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.* Geloven in Yeshua gaat gepaard met uiterlijke handelingen, te beginnen met gedoopt worden in Yeshua. Bekleed met Christus betekent, dat wij in Zijn dienst zijn gekomen, dat wij gaan leven overeenkomstig zijn regels. Wij horen bij Hem, zijn innig verbonden met Hem, zijn één geworden met Hem. Wij zijn huisgenoten geworden. Hij staat borg voor ons. Als God de Vader naar ons kijkt, ziet Hij Yeshua, uit de stam Juda, afstammeling van David. Dit kunnen we met ons verstand niet bevatten, maar we kunnen het wel geloven. Door het geloof zijn wij zonen van God!

Gal 3:28-29 *Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, slaaf of vrij mens, man of vrouw. Want samen vormt u een eenheid in Christus Yeshua. Als u Christus toebehoort, bent u nakomelingen van Abraham en deelt u in de beloofde erfenis.* Voor de zekerheid wordt het voor de zoveelste keer neergeschreven. Wij zijn nakomelingen van Abraham! Als wij bewust gekozen hebben om Yeshua te volgen, zijn dit de gevolgen daarvan. Ook hier weer de toevoeging dat alles draait om Yeshua in heel dit proces. Hij en zijn evangelie staan centraal. Wij zijn voor ons leven hier en hierna volledig van Hem afhankelijk. Als je dat spiegelt aan het gedrag van de mensen in deze wereld kom je echter snel tot een heel andere conclusie. Dit werpt toch in één keer een heel ander licht op de positie van de hedendaagse gelovigen. Wij worden behouden door ons geloof in Yeshua. Maar als wij een nieuwe schepping zijn geworden uit water en Geest, we zijn wedergeboren, dan behoren wij tot Gods volk. Burgers van een volk en leden van een gezin hebben rechten maar ook plichten. Door de wet van God te houden kunnen we geen behoud afdwingen of verwerven. De wet evenwel zorgt ervoor dat we in vrede en harmonie kunnen leven. Ez 20:13 *Ze overtraden mijn wetten en voerden mijn voorschriften niet uit. Terwijl ze wisten, dat ieder mens die zich daaraan houdt, in voorspoed zal leven.* Dat heeft niets te maken met iets "moeten", maar met liefde en gehoorzaamheid en het inzicht dat het vrede geeft en een leven met voorspoed. Paulus sluit zijn brief aan de Galaten af met nogmaals te verwijzen naar de besnijdenis als een niet meer relevante zaak.

1 Kor 7:18 *Is iemand als besnedene geroepen, hij late het niet verhelpen; is iemand als onbesnedene geroepen, hij late zich niet besnijden.*

Gal 6:15-16 *Want besneden zij of niet besneden zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is. En over allen, die naar deze regel zullen leven, moge vrede en barmhartigheid komen; over hen en over het Israël Gods.* Met andere woorden, wel of niet besneden zijn is totaal onbelangrijk, maar wat belangrijk is, is of men gelooft in Yeshua en leeft volgens zijn geboden. Zo'n leven geeft harmonie, eendracht, zekerheid, veiligheid, voorspoed en brengt de gelovige in een positie van vertrouwen en geeft hem volkomen innerlijke rust.

In de brief aan Romeinen brengt Paulus de besnijdenis ook ter sprake en daar doet hij een nog al krasse uitspraak. Rom 2:28-29 *Wie is dus eigenlijk de echte Jood? Niet hij die het uiterlijk is, die uiterlijk in zijn lichaam, de besnijdenis heeft ondergaan. Nee, de ware Jood is hij, die het innerlijk is; die in zijn hart besneden is, dat is het werk van de Geest van God, niet van de geschreven wet. Zo iemand zal dan niet worden geprezen door de mensen, maar wel door God.* Laten we eerst op die laatste zin de aandacht vestigen! De mens heeft de leugen lief en haat de waarheid. Wij leven niet om door mensen geprezen te worden om wat wij doen. Het is veel belangrijker dat wij de goedkeuring van God krijgen voor onze handel en wandel op deze aarde. Als je de goedkeuring van mensen krijgt, kom je meestal in conflict met Gods woord. Als je de goedkeuring van God krijgt, ervaar je dat zoals hierboven omschreven aan het eind van vers 16 van Gal 6. Wat echter hier heel duidelijk naar voren komt is de omschrijving van “de ware, de echte” Jood. Bent u besneden van hart? Weet u wat dat betekent? Dat u de ware Jood bent in Gods ogen. Heeft u er al eens bij stilgestaan of dit gevolgen heeft voor de praktische invulling van uw geloof?

Conclusie: Door het geloof zijn we kinderen van Abraham, doordat wij van Christus zijn, zijn we zaad van Abraham. Wij zijn besneden van hart. Wij zijn ware Joden, Gods volk!

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.